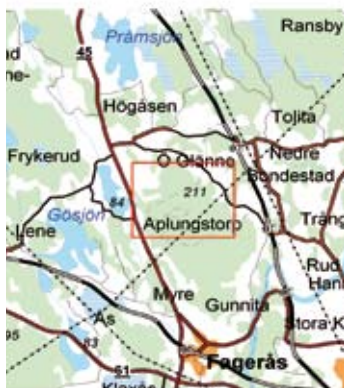

32. Storhöjden

Naturvärdesklass: 2

Kriterier: BZGK

Markägare: Privata markägare

Area: ca 91 hektar

Inventeringar, planer och förordningar:

LST Naturinventering av Kils kommun 1989 obj nr: 31

Nyckelbiotopsinventering obj nr: 3, 4, 5, 9, 12,

Naturvärdesområde obj nr: 2, 6, 8, 10, 11,

Områdesbeskrivning: Storhöjden utgörs av botaniskt intressanta bergsbranter med inslag av block. På höjden 185 m ö h kan spår av högsta kustlinjen urskiljas som strandvallar (eller erosionshak). Över högsta kustlinjen består jordarten av osvallad morän och under av svallad morän och sediment. Vegetationen nedanför och till en del i västbranten utgörs av granskog med inslag av asp. I delar av branten och över större delen av höjden växer det gamla och senvuxna tallar (över 100 år) men det finns även inslag av gamla, grova aspar och granar. Vid de nedre delarna av branten samt vid den lilla bäcken som rinner väster om branten har det funnits torpbebyggelse och marken har varit uppodlad. Det går fortfarande att finna husgrunder, stengärdesgårdar och arter som varit vana vid ett öppnare landskap. Sannolikt har hela området runt bäcken påverkats av bete och slåtter. Runt bäcken är det ett gynnsamt klimat för många växter och växtligheten är mycket frodig med stort lövinslag i granskogen. I sen tid har området påverkats av stora avverkningar. Den östliga branten utgörs av granskog men med relativt stort inslag av asp. Ytterligare österut finns en brant där det växer mer grova aspar men även inslag av hassel, gamla björkar och högstubbar.

Från toppen är det en härlig utsikt över Aplungen och Gösjön. Det går även att se Stora Kils kyrka.

Värden: Området är mycket variationsrikt vilket gynnar många naturvärden. De mineralrika bergsbranterna och de goda hydrologiska förutsättningarna gör att många växtarter, som är ovanliga för Värmland, trivs här. Storhöjden anses som den mest värdefulla växtlokalen i hela Kil. I nedre delen av branten finns en rik mossflora. Gammal skog tillsammans med en solexponerad brant gynnar insekter som i sin tur gynnar många hackspettar. Den gamla skogen gynnar även tjäder i området. Lavfloran på asparna är rik.

Arter: **Aspgelélav (98)** Talticka (98) Skinnlav (98)
Rävticka (98) Tibast (06) Bårdlav (98)
Lunglav (98) Blåsippa (06) Hassel (98)
Tjäder (98) Brakved (06) Korallblylav (98)
Asphättemossa (98) Skogstry (06) Nattviol (06)
Ormbär (06) Lind (06) Kruskalkmossa (98)
Ask (06) Gullpudra (89)

Hot: Stora avverkningar skulle påverka områdets naturvärden mycket negativt.

Önskvärd skötsel: Området i sin helhet bör lämnas orört för fri utveckling för att inte de naturvärden som uppkommit ska försvinna. Kring bäcken kan gran på sikt gallras ut för att gynna lövträd. Området är aktuellt för naturreservat som Länsstyrelsen instiftar.

